

til Sønderjylland, og efter de Oplysninger, jeg har faaet, vilde man af Mandskab med dog nogen Uddannelse have ca. 150 Mand fra 1. Januar til 8. April, ca. 100 Mand fra 9. April til 23. Juni, ca. 500 Mand fra 24. Juni til 8. Oktober og endelig 100 Mand fra 9. Oktober til 31. December. Altsaa, den halve Del af Aaret vilde man kun have mellem 100 og 150 Mand, og naar dette Mandskab skulde fordeles paa 4 Garnisoner, vilde der blive Tale om ganske meningsløst smaa Styrker. En saadan midlertidig Garnisonsflytning, der bl. a. maa medføre Flytning af Depoterne, vilde koste ikke saa ganske faa Penge. Dertil kommer, at man ved et Par af de sønderjydske Byer mangler de nødvendige Anstalter til Rekrutmandskabets Uddannelse. Af disse Grunde maa vi, som sagt, foretrække, at man afventer en endelig Garnisonsordning og klarer sig indtil den Tid med indkaldt Mandskab. Overflytning af en Befalingsmandsskole, som f. Eks. Sommerkorporalskolen til Sønderjylland, vilde kun give ca. 70 Mand til Raadighed.

De Ønsker, der fra anden Side er kommet til Orde om at formindske Rekrutindkaldelserne, ikke blot for Fodfolkets Vedkommende, men ogsaa for de andre Vaabenarters Vedkommende, Artilleri, Rytteri, og Ingeniører, har vi ikke kunnet slutte os til. De Styrker, der indkaldes til disse Vaaben, er i Forvejen saa smaa, at man vilde bryde Rammerne baade for Uddannelsen og for Genindkaldelserne, hvis man væsentlig vilde indskrænke dem, for ikke at tale om, hvis man vilde halvere dem. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at ved Feltartilleriet møder der 300 Konstabler og 360 Trænkonstabler fordelt paa 4 Garnisoner. Ved Kystartilleriet 400 Mand 2 Gange om Aaret, ved Rytteriet 420 Mand fordelt paa 4 Garnisoner og ved Ingeniørerne 300 Mand. Disse Styrker maa vi anbefale at opretholde, indtil en ny Ordning er truffet.

Hvad endelig angaar Indkaldelsen til Kantonnementøvelser, maa vi forbeholde os at se dette Lovforslag ophøjet til Lov, før vi tager Stilling til Bortfaldet af Efteraarsøvelserne.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget uforandret til Vedtagelse.

L. Rasmussen: Gennem de Udtalelser, der blev fremsat dels af den ærede Ordfører for det radikale Venstre Hr. P. Munch og dels fra min Side ved første Behandling, har vi motiveret de Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal i Udvalget, og jeg skal ikke gentage denne Motivering,

men blot knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der nu blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre Hr. J. A. Hansen. Det ærede Medlem drog i Tvivl, at det passede, naar det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. P. Munch, udtalte, at der i det mindste var 2 sønderjydske Repræsentanter, der var imod, at der blev sendt Militær ned til Sønderjylland, men der findes 2 saadanne Repræsentanter, nemlig mine Partifæller, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og Landstingsmand Møller, der begge er Modstandere heraf, og som ved, at de er i nøje Kontakt med deres Vælgere, naar de modsætter sig, at denne Indkaldelse finder Sted. Naar Venstres Ordfører mod Sædvane — det kan jo ikke skade noget, det kan maaske fremme Forhandlingerne — drøftede de af os stillede Ændringsforslag, inden vi selv har motiveret dem, vil jeg dog sige, at det forekommer mig, at de Grunde, han anførte for at undlade at sende nogle Rekrutbatailloner til Sønderjylland i Stedet for særlig indkaldt Mandskab, ikke er synderlig overbevisende. Der vilde ganske vist ikke komme saa stor en Styrke derned efter de Oplysninger, den ærede Ordfører fremførte, men jeg kan heller ikke se, at det er nødvendigt. Jeg kan overhovedet ikke se, at det er nødvendigt at sende Mandskab ned til Sønderjylland, hvor Forholdene i Øjeblikket, som jeg sagde ved første Behandling, er af den Art, at Befolkningen der, ganske uanset Militærets Tilstedeværelse, mener, at Politistyrken er for stor. Naar Venstres Ordfører nævnte, hvor mange Mand der indkaldtes til de forskellige Vaabenarter udenfor Fodfolket, maa jeg sige, at jeg kan ikke indse, at man, selv om man halverer dette Mandskab, ikke vilde kunne faa en forsvarlig Uddannelse af dem. Der raabes fra alle Sider saa stærkt paa Sparsommelighed, men det forekommer mig, at den ærede Ordfører ikke anførte en eneste Grund, hvorfor vi i Aar ikke skulde kunne nøjes med at sende Halvparten ogsaa af de andre Vaabenarter.

Den ærede Ordfører sagde, at han af Hensyn til den nye Hærordning, der snart kunde ventes, vilde undlade at komme ind paa de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet. Gang paa Gang afviser man Ændringsforslag, idet man siger, det sker af Hensyn til, at der snart kommer Forslag til en ny Hærordning. Hvornaar kan vi da vente Venstres Forslag til en ny Militærordning? Kan vi vente det i Aar, eller dog saaledes, at Forslaget vil blive færdigbehandlet i indeværende Rigsdags-